

In Memoriam
Prof. Dr. Ioan Paul Stoicescu
1935 – 2020

*O personalitate care
a marcat și a conturat în 34
de ani de activitate în
Institutul de Pneumologie
"M. Nasta" destinul
pneumologiei românești*

Într-o perioadă grea pentru țară dacă privim evoluția pandemiei COVID 19, lumea pneumologică a rămas fără unul din mentorii săi cei mai importanți, Prof. Dr Ioan Paul Stoicescu. Acest ultim reprezentant dintr-o generație de aur, care a pus bazele pneumologiei modern, s-a stins din viață la data de 16.12.2020.

Prof. Dr. Ioan Paul Stoicescu, membru titular al Academiei de Științe Medicale, s-a născut pe 25 august 1935 într-o familie de învățători în comuna Fulga (Județul Prahova). Familia Stoicescu era cunoscută ca o familie cu înaintași preoți, de mai multe generații. Liceul teoretic l-a urmat între 1946 – 1953, la Liceul teoretic I.L. Caragiale din Ploiești, iar apoi între 1953 – 1959, a fost student la Facultatea de Medicină Generală -Secția pediatrie -U.M.F. C. Davila București. Și-a desăvârșit specializarea în disciplina de Pneumoftiziologie la UMF C. Davila București, în perioada 1964-1968, obținând până în 1998 competențele de pneumologie pediatrică, bronhologie și explorări funcționale.

Activitatea profesională a început-o ca medic de familie fiind între oct.1959 - iul.1961 mai întâi medic de Circă Sanitară la Văleni (Jud. Olt) și apoi continuând între aug.1969 - nov.1962 la circa sanitară Ratești (Jud. Argeș). Un alt reper important demonstrând din plin entuziasmul și dedicația pentru această meserie a tânărului Paul Stoicescu a fost spitalul TBC Topoloveni (jud Argeș), unde și-a petrecut aproape 11 ani (noiembrie 1962 – noiembrie 1973) ca stagiar, secundar și specialist și apoi 1 an din noiembrie 1973 până în mai.1974, în Dispensarul

T.B.C. URZICENI (Jud. Ialomița). Din mai 1974 până în 2008 a fost încadrat la Institutul de Pneumologie M. Nasta unde a avut un parcurs rapid pe plan profesional în singura clinică de pneumologie existentă la acel moment, condusă de regretatul prof. Ovidiu Bercea fiind specialist din 1973 și medic primar din 1978.

Carierea universitară a parcurs-o în timp, urcând cu greu, rând pe rând pe treptele afirmării impuse de repetatele examinări și de rigorile legate de accederea la cariera de profesor. În paralel a avut o activitate universitară bogată fiind profesor la catedra de pneumoftiziologie din cadrul U.M.F. C. Davila între octombrie 1991 - 2008. Astfel a avut o contribuție remarcabilă la formarea a nenumărate generații de secundari și rezidenți care au împânzit țara și care s-au bucurat permanent de îndrumările și încurajărilor mentorului lor.

Clinician reputat, solicitat pentru o multitudine de cazuri problemă, profesorul Paul Stoicescu a reușit să crească prestigiul institutului prin acuratețea diagnosticelor puse și prin soluțiile terapeutice găsite la o multitudine de cazuri disperate venite în spital cu speranța găsirii unei rezolvări salutare.

Întreaga sa activitate a fost dublată din plin de contribuțiile sale științifice. Peste 300 de lucrări științifice publicate și comunicate din anul 1959, au rămas ca mărturii ale activității sale științifice, cu contribuții decisive pe zona de ghiduri, capitole de carte și manuale de referință precum: *Pneumologia* (împreună cu prof M.Popescu)(1998), *Lavajul bronho-alveolar* (cu A. Șerbescu) (1999), *Medicina internă* (sub redacția prof. L.Gherasim) (2000), *Ghid pentru supravegherea epidemiologică a TB* (2005), *Ghid pentru laboratoare BK* (2005), *Îndrumar (Ghid) pentru asistenții comunitari și sociali care sunt implicați în Programul de Control al Tuberculozei* (2007), *Ghid actualizat pentru managementul astmului* (2008),etc.

O altă latură care a dezvoltat preocupări serioase și talente de inventator au fost legate de finalizarea doctoratului, în 1979, cu tema „*Puncția bioptică în diagnosticul pleureziilor*” care s-a finalizat cu un brevet de invenție în 1976: *acul de biopsie „Dr. Ioan Paul Stoicescu - dr. O Bercea”* – pe care l-au folosit ulterior generații întregi de pneumologi.

În biografia regretatului prof. Ioan Paul Stoicescu, regăsim și alte contribuții mai puțin cunoscute precum implicarea, între 1959 – 1962, în campania O.M.S. de combatere a malariei în România, alături de dorința de perfecționare ca tânăr specialist prin stagii diferite în străinătate (spitalul Laenek-Paris, Edinbourgh, Istanbul, Bratislava, etc.).

Prof. Ioan Paul Stoicescu a avut o contribuție decisivă și într-un moment crucial al pneumologiei românești. Ca președinte al Societății Române de Pneumologie, în perioadele 1994-1995-1996-1997-1998 și 2002-2006, a adus un suflu nou și a accelerat trecerea de la o specialitate de fiziologie anacronică, ancestrală la pneumologia modernă europeană care coincidea și cu dezvoltarea României moderne după anii revoluției.

În calitate de director al Institutului de pneumologie din iunie 1998 până în iunie 2006, a facilitat această tranziție lină de la un compartiment unic de pneumologie, tolerat cu greu de autorități, la o integrare la nivel național a paturilor de pneumologie în toate serviciile care anterior se ocupau doar de tuberculoză.

O linie modernă a imprimat și revistei de specialitate în calitate de redactor șef și adjunct la revista de Pneumoftiziologie timp de 10 ani.

Toate aceste eforturi au fost răsplătite cu „Ordinul Național Pentru Merit în grad de Comandor” oferit în anul 2000 de președintele României, cu numirea sa ca președinte onorific al Societății Române de Pneumologie în 2006, cu alegerea ca președinte al Comisiei de Specialitate a Ministerului Sănătății între 1998-2005, dar și cu alegerea ca președinte al comisiei de pneumologie a Academiei de Științe Medicale în 2012 și vicepreședinte al secției de medicină internă a Academiei de Științe Medicale în 2014.

Începând din 1986 am avut ocazia să „fur” meserie de la acest clinician deosebit. Ce am apreciat întotdeauna a fost deschiderea permanentă pe care a manifestat-o pentru noutăți, actualități pe care le-a promovat în toată întâlnirile cu colegii încurajând și promovând tineri de calitate și viitori experți în domeniu.

După pensionare nu a trăit „frustrările” firești ale celor aflați la vârsta a treia. Din contră, a fost o persoană activă, continuând consultațiile în privat, fiind plin de viață, găsind tot timpul o vorbă bună și un sfat decisiv, de calitate pentru cei care erau la conducerea destinelor pneumologiei românești.

A trecut în eternitate o personalitate marcantă a lumii pneumologice, un coleg desăvârșit, un formator și creator de școala în domeniul acestei specialități, o puternică personalitate care și-a pus sigiliul inconfundabil pe schimbările profunde din lumea pneumologiei românești, alături de o generație de aur din perioada de tranziție, de la epoca comunistă la cea postrevoluție.

Dumnezeu să-l odihnească.

Academician Prof. Dr. Florin Mihălțan